

Szerkesztőség és kiadóhatal
Szerkesztő: SZÉCHÉNYI UTCA SIMON HÁZ KUNZ JÓZSEF UT
kereskedővel szemben.

HIRDETÉNYEK.

előfizetési pénzek és a kiadás körüli pa...
valamint a lap szelemi részét illető
minden körülmények ide intőendők.

Érmentetlen levelek csak ismert k...
fogadtattak el.

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

A SZABADELVÜ PART KÖZLÖNYE.

Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

Előfizetési ár

Helyben házhoz hordva vagy vidéki
postán küldve

Egész évre	10 ft — kr.
Félévre	5 ft — kr.
Negyedévre	2 ft 50 kr.
Egy hóra	1 ft — kr.

Hirdetési díj:

Öt-hasaspennsor egyszeri beiktatásért 5k.
Bélyegdíj minden hirdetésért külön 30 kr.
Nyitólár 4 hasaspennsorért 20 kr.

Hirdetést vagy reklámot magában foglaló
mjdonság sora 50 krajczár.

XVI. évfolyam 1889.

Debreczen. Szombat, Január 12.

8. szám.

A véderő törvényjavaslat.

Két-három napja folyik már a képviselőházban az új véderő törvényjavaslat feletti a vitaközös. De már napok óta tárgyalják azt a pártklubbok gyűlésein, és az onnan kiszivárgó hírek csak fokozták a tárgyalás iránti érdeklődést.

A törvényjavaslat olyan dolgot, amelyhez hozzászólani minden értelmes embernek joga van, a törvény azonban csak az alkalmaztatást türi, de nem az általános magyaroztatást.

Igy fogják fel a szabadelvű párti képviselők a helyzetet, amikor a pártkörben köteleességüknek ismerték, hogy a honvédelmi miniszter által beterjesztett véderőtörvényjavaslatot pénzügyi, közgazdasági, azután alkotmánygaranciai tekintetben tárgyalás alá vegyék és bizony, nem a leghízelgöbben nyilatkoztak róla.

Különösen az egyéves önkéntesi intézmény és a tisztvi vizsgának magyar nyelven való letehetése képezte a vita tárgyát.

Hja! — habár a monarchia egyik fele vagyunk is, még mindig ott állunk, hogy nem nagyon sokba vesznek beennünket, a hol folytonos követelésekkel állnak elő.

Van egy eszme, melytől szabadulni a katonai körök nem tudnak. És ez az, hogy ha a monarchia innenső felének megengedik a tisztvi vizsgának magyar nyelven való letehetését, akkor a Lajthán tül állapotok fognak zavartabbá lenni, mert a monarchia hadseregének vezényleti nyelve és vezénylete az uralkodó jogai közé tartozik, alkotmányunkban részére ez fentartott; vajjon nem fogja-e a cseh, a szlovén, a lengyel, a ruthen követelni, hogy ez a nyelvben előjog neki is megadassék? Matausch képviselő indítványa a birodalmi tanácsban arra mutat, hogy épen ez volt célja némely párttörödékeknek oda át a Lajthán tül és hogy leszavaztatott, nagyobbára a cseh, lengyel és szlovén képviselők önmérsékletének tulajdonítható.

Mi mind arra, ami a hadsereg vezényletét és szolgálati nyelvét illeti, azt mondhatjuk: Ha így akarja a király, mi engedelmesszünk!

A tisztvi vizsgálatnak német nyelven való letétele ellen nincs szavunk, a monarchia hadseregét a nagy napok előestéjén egyöntetien akarják fentartani, hát legyen, ha ez is szükséges a vezénylthez, a győzelemhez, legyen úgy, amint akarják.

Hanem az egyéves önkéntesi időnek meghosszabbítása a tisztvi vizsgálatnak le nem tehetése esetén mégis csak azoknak szól, kik vagy nem tudják vagy nem akarják azt letenni; akik tehát vonakodnak tőle, ezektől, minthogy tisztnek nem akarnak lenni, joggal elvárhatjuk, hogy legalább jó altisztek legyenek.

Egy hadseregben kiváló állást foglalnak el az altisztek, a háboru esetén nagyon is sok függ tőlük, nagyon is sok teher van rajtuk, annyival inkább, mert a legénységgel közvetlenül ök érintkeznek, a legénység sekát is hallgat szavaikra.

Ilyen altisztek kellene nekünk. És bizony nem válik sem nekünk, sem a hadseregnek kárára, hogyha az intelligencia egy része az altisztek sorában marad, míg a másik része a főtisztek sorába emelkedik.

Tudjuk, hogy heves vita fog származni mind ebből az országgyűlésen, azonban a szabadelvű párt, mint mindig,

gy mostan is meg fogja találni a helyes utat és bizonyára úgy fog intézkedni, hogy fog határozni, hogy a monarchiának nem lesz kárára, habár nem fog mindenkinek megelégedésére szolgálni.

Körössy Sándor a véderő törvényről. Városunk orsz. képviselője Körössy Sándor a szabadelvű párt tegnapielőtti értekezletén szintén felszólalt s kifejtette nézeteit az új véderő törvényjavaslatról. — A javaslat több intézkedését hátrányosnak, súlyosnak, elkerülhetőnek tekinti, — s köteleességének tartja, — mint mondá, — részbeli aggodalmait egész nyíltan föltárni. — Abban az aggodatomban nem osztozik, hogy a régi törvény 14. §-ának kimaradása, illetve oly pótlása, hogy a kormány a tizedik év letelte előtt az ujonczjutalek tárgyában köteles javaslatot terjeszteni a törvényhozás elé, csökentene az alkotmányos garantiákat. Ö nem látja e részben a helyzet romását, de elkarhozhatja az önkéntesi intézményben tervezett változásokat. Akár kiváltságának, akár előnynek az intelligencia részére, — akár áldozatnak az állam javára tekintse valaki az egyéves önkéntesi szolgálatot, bizonyos az, hogy az új intézkedések, melyekkel az egyévi kötelezettség esetleg két évre terjesztik ki, hátrányosak az egész intelligenciára s nincesnek okadotva még katonai tekintetek által sem Nagyon hátrányos helyzete lesz ez új intézkedések folytán a magyar ifjúságnak, mely már annál fogva is, hogy oly nagy része nem tud németül, fokozottabb mértékben lesz kénytelen viselni ez intézkedés súlyát. Kéri a kormányt s az értekezletet ez intézkedés eljézésére.

Katonai tanácskozások. Albrecht főhercegnél a hadsereg főfelügyelőjénél, esőtörtökön kezdődtek meg ama tanácskozások, melyeknek célja az ismételt fegyverek behozatala által szükségessé vált szabályzati változtatások megállapítása a gyalogság részére. Hir szerint hosszabb értekezésre nem igen lesz szükség, mert a szakferfiak, véleménye oda irányul, hogy kevés változtatás kell.

Szatmár megye főispánja. Domahidy Ferenczről, Szatmár-megye főispánjáról, az a hír volt olvasható pár fővárosi s azután némely vidéki lapban is, hogy az érdemes főispán állásáról lemond s legközelebb nyugdíjba vonul. Ez a hír mint a „Nemzet” írja merőben alaptalan. Domahidy Ferencz, ki tizenéve él a Szatmár megye élén s ez idő alatt megéje rokonszenvét s szeretét pártkülönösg nélkül állandóan élvezi, nem ápol szándékot az iránt, hogy a hazafiúi kötelességteljes utjáról, melyen ez ország legjobbjai becsülését bírja, miköddik, visszavonuljon s mert másrészt e kitünő főispán a kormány bizalmát is teljes mértékben bírja: azon biztos reményünknek adunk kifejezést; hogy Domahidy Ferencz még hosszú időn át üdvözölhetjük Szatmár-megye élén, melynek kormányzatában törhetlen erővel és erélyvel, az önkormányzati érdekek és az állami érdekek helyes összhangzásban tartásával eddig is annyi szolgálatot tett hazájának s a közügynek.

Országgyűlés.

Budapest, 1889. Január 10.

Ma kezdte meg a képviselőház a véderő törvényjavaslat feletti általános vitát, mely helylyel közel izgatott és zajos volt, egészében azonban nyugodt mederben indult. Úgy a ház maga, mint a karzatok igen népesek és látogatottak voltak.

A hozsának igérkező általános vitát Múnnich Aurél előadó nyitotta meg, ki általános pillantást vetett az európai politikai helyzetre s konstatalt a lázas fegyverzést, melyből következtetést von a törvényjavaslat beadásának szükségességére; behatárolta bírálta és világotlotta meg az összes tervezett újításokat, különösen az egyévi önkéntesekre vonatkozó intézkedéseket, hangsúlyozva, hogy nem büntetés, hanem eszköz a csel eérésére a tervezett második szolgálat, mert joggal kívánja az állam, hogy a müvelt ifjúság a védrendszerben is azon helyet foglalja el, melyet elfoglalni hivatva van és felteszi ifjúságunk hazafiságáról, hogy ebbeli feladatának eleget fog tenni. Attérve a véderőbizottság

határozati javaslatának indokolására, azzal fejezi be beszédét, hogy meggyöződése szerint a ház minden tagja, a királyért és hazáért minden áldozat hozatalára kész és hogy a haza érdeke fogja vezetni a ház minden tagját akkor, a midőn szavazatát a törvényjavaslat mellett, vagy ellene fogja adni. A törvényhozás súlyos felelősséggel tartozik a nemzetnek s nehogy bárki is áldozatkészség hiányával vádolhassa a törvényhozást, nehogy a védelmi eszközök megtagadása folytán, veszély járulhasson hazánkra, elfogadásra ajánlja a törvényjavaslatot.

Az előadónak tartalmas, meggyöző érvekben gazdag és helyes ésszel fogadott beszéde után Bolgár Ferencz, mint a külön vélemény egyik beadója, hosszasan beszélt s a javaslatot általánoságban sem fogadta el tárgyalás alapján. Többi közt azt mondá, hogy a törvényhozásnak minden eldigi ingerentiaja a hadsereg, most a katonai körökre szándékoztatik átruháztatni. Legutótessebben szólt az önkéntesi intézményre vonatkozó intézkedésekről, melyek főképp elfogadhatatlanná teszik a javaslatot Végül gr. Csáky minisztert apostrophálta a német nyelv tanítását (valamint az önkénteseknek tanulmányai körében adható kedvezményt illetőleg kiadott rendeleti czimén s azt mondá, hogy Csákyknak, mint a kulturai érdekek védőjének, meg kellett volna gátolni a katonai törvény javaslatok beterjesztését a mostani formában.

Most Múnnich repliázott vissza nagy zaj és izgalom között Bolgárnak, ki a véderő bizottságot meggyöződés hiányával vádolta. Múnnich azzal vágott vissza, hogy Bolgár a bizottságban elfogadta s most a házban nem fogadja el általánoságban a törvényjavaslatot.

Fejérvári Géza br. nyomatékos, szakszerű érvekkel és emelkedett szempontokkal kelt a javaslat védelmére, s kinyerve az egész ház figyelmét és pártja ismételt helyeslést, kérte a javaslat elfogadását.

Csáky Albin gr. miniszter felelt ezután Bolgárnak, s a cultusminiszter, ki ez uttal beszélt először hosszabban a képviselőházban, mindjárt beszéde kezdetén általános érdeklődéssel találkozott; utalt arra, hogy midőn szóló a kormányba lépett, a katonai javaslatok már meg voltak állapítva, de különben is ö azokat változatlanul elfogadta volna, mert a haza védelmére, biztonságára szükségessé tartja azokat. A német nyelv tanításának szükségére nagyon megszívelendő érveket hozott fel s utalt a középiskolai törvényre, mely a német nyelvet kötelező tan tárggyá tette; a kifogásolt rendelet tehát csak a törvény kifolyása és hatással hangsúlyozá, hogy a „nichts deutsch” politikának ma már nincs értelme.

Végül Vadnay Andor szólott, nagy figyelemmel hallgatott szép beszédében a javaslat mellett, bár alkotmányjogi aggyalait ö sem hallgatta el. Beszédének legszébb és legemelkedettebb része az önkéntesekre vonatkozik, kiknek szigorított hadi szolgálatát az egyenlőség tekintetével s magyar nemzeti szempontokkal igazolta. Beszéde általános érdeklődést s nem kis hatást keltett, s becsületére vált elmondójának, ki ma igazolta, hogy mennyire helyesen itélték meg öt azok, kik politikai pályája szerenésien kezdte daczára — Vadnay antisemita volt — értelmesen, felvilágosodottan, s hazafiasan gondolkozó fiatal embert láttak benne rég.

Vadnay beszéde alatt a szélsőbal egy része kivonult a folyósokra s az üresen maradt padokat szabadelvű párti képviselők foglalták el.

Budapest, január 11.

A véderőjavaslat feletti általános vitát tovább folytatta ma a ház s a javaslat ellen szölt Tóth Ernő, Apponyi Albert gróf és Melezer Géza, a javaslat mellett Széchenyi Aladár gr. és Bauszner Guidó. Széchenyi Aladár gr. nyugodt, szép előadásu beszédét, mely-forma és tartalom tekintetében egyaránt figyelemre méltó volt, érdeklődéssel hallgatta s végül élénk helyeslésekkel fogadta a ház. A mai nap szónoklatai közül különben leginkább kiemelkedik Apponyi Albert nagyhatásu s kiváló szónoki erőjü támadó beszéde, melynek folyamata a'tt az ellenzék többször tüntetésen tapsolt, tombolt és éjenzett. Először azt fejtegette, hogy a javaslat pénzügyi tekintetben rejtélyt képez s a pénzügyi bizottság eljárását páratlanul könnyelműnek mondta, a miért nem követelt a kormánytól indokolt mrgyarázatot és felvilágosítást a pénzügyi eredményekre nézve; majd annak taglalásába

bocsátkozott, hogy a katonai szolgálat kevésbé terhes következményü a nem intelligens, mint a müvelt osztályokra, miért is ezek számára meg kell könnyébbíteni az utat intézményekkel a katonai pályára. Mi az alkotmányjogi szempontot illeti, a hadsereg létszámának megállapítása körül az alkotmányos tényezők joga esorbát szenved, e jog elpocsékolatik. A kormánynak kötelessége lett volna, midőn katonai reformok követeltek, viszont politikai reformokat követelni a nemzet számára, a milyen péld. új katonai büntetőtörvény behozatala. Az önkéntesi intézményre áttérve, hangsúlyozza, hogy a mi a vizsgálat letételénél követeltek, nyelvi szempontból szükségképen ellentetes a magyar kulturai fejlődéssel. A véderő bizottságnak a nyelvi kérdésre vonatkozó határozati javaslatát nem fogadja el, mert azt pusztá játéknak tartja s ebben nem akar részes lenni. Végül határozati javaslatot terjeszt be, mely szerint a ház a tárgyalás alatti törvényjavaslatot el nem fogadván, utasítja a kormányt, hogy új törvényjavaslatot terjesztszen be.

Öt percznyi szünet után Bauszner Guidó beszélt a javaslat mellett, ki a német szövetség jelentőségét hangsúlyozta s azt bizonygatta, hogy Bismarck hg. ösztinte barátja monarchiának kikelt gr. Taaffe szlavophil politikája ellen. Egyes közbeköltásokra azt válaszolja a szélsőbal felő: „En épp oly jó magyar vagyok, mint önök,” mi a többség padjain élénk helyeslést keltett, ugyszintén azon kijelentése is, hogy a magyar nemzeti állam minden képzeltető kombináció között legjobb biztosítéka az erdélyi százok fennmaradásának.

Külföld.

Monarchista tüntetés a francia szenátusban. A francia parlamentnél illesztak szerdán a szenátusban nagy monarchista tüntetéssel kezdődött, mire azonban csak a véletlen szélsője kínálta alkalmat. A korei öki tisztség, melyet évek hosszú során Carnot, a köztársasági elnöknek a nyáron elhunyt atyja viselt, most gróf Bondyra, ez idő szerint a ház legidősebb tagjára, ki 1802-ben született, jutott. A öreg ur sietett felhasználni az alkalmat, hogy az orleanista monarchiáról, a július királyról, mint a dicsőség és jólét korszakáról egész dicsőenket zengjen. A monarchisták zajos lelkesedéssel fogadták eme a szenátusban oly ritka hangokat. A képviselőházban ezuttal is Pierre Blanc, szavoyai képviselő volt a koreiök, de csak addig, míg a ház rendes elnököt meg nem választotta, mi nyomban megtörtént. A képviselőházi elnökségre három jelölt pályázott: Me line, Clémenceau, Andrieux. Az első szavazásnál Me line csak relatív többséget kapott. Csak a második szavazás, melyben Clémenceau már nem szerepelt, hozta meg neki az abszolút többséget s így ismét ö lett a képviselő ház elnöke.

A birodalmi kancellár Berlinben. Bismarck herceg Berlinbe érkezett. Ez mindig fontos esemény, de különös figyelmet érdemel a jelenlegi viszonyok közt, midőn a német közvéleményt a kül és belügyi kérdések hosszú sora legélenkében foglalkoztatja. A Gefecken és Morier ügyek mellett ott vannak a különböző gyarmatkérdések, az új katonai hitel és a civillista emelése, melyre nézve a minisztertanács már határozatot hozott. Vannak továbbá fontos nemzetközi kérdések is, minő a viszony Angiával, a Hollandban kilátásban álló események, melyekkel többé kevésbé összefüggésben állónak mondják a kancellár Berlinbe érkezését. Ha igaz, a mit Berlinben beszélnek, hogy a herceg még mindig beteg s sokat szenved neuralgikus bántalmakban, hogy orvosa akarata ellenére utazott Berlinbe, ez az ut politikai fontosságát még szembetünőbbé teszi.

Azt tartják, hogy Bismarck a parlamentben is beszélni fog, még pedig valószínűleg kétszer, de a gyarmatügyi előterjesztés tárgyalásakor mindenesetre. Ez utóbbi a jövő héten kerül a ház elé. Ha ott a Gefecken-Morier ügy szóba jönne, azt hiszik, hogy Bismarck szintén nyilatkozni fog. A Morier ügyben nagy arányu leleplezéseket helyeznek kiállításba, melyekből ki fog tűnni, csakugyan létezett komplot Bismarck megbuktatására és hogy annak egyik öntudatlan eszköze volt Gefecken is.

Rövi hírek. A szerb kormány in tézkedett, hogy az ország minden részében, a

nép minden rétegével lehetőleg megismertesse az új alkotmányt. Csak ha ez megtörtént, fog a király a kabinet esetleges újalakítására vonatkozólag különböző személyiségeket meghallgatni. — N é m e t g y a r m a t ű g y e k. A németeknek meggyűlt a bajuk Számoaszigettel. A benszülöttek és a német katonák között véres összecsapás történt, mely a németeknek 16 halottjába és 38 sebesültjébe került. — M o l t k e h e t v e n é v e s s z o l g á l a t i j u b i l e u m a. Két hónap múlva a német nemzet s első sorban a porosz hadsereg oly ünnepet fog ülni, melynek kevés pártját találja a nemzetek történelmében. Már ezúsz 8-án lesz ugyanis hetven esztendeje annak, hogy Moltke tábornagy a hadsereget szolgálja. A német hadseregben csak I. Vilmos császárnak volt e században hetvenéves jubileuma s neki még az is megadott, hogy 1887. január 1-én nyolcvanéves szolgálati jubileumát ünnepelje. — H á z a s s á g a z ó r o s z u r a l k o d ó h á z b a n. Berlinből távirják: A „Post“ szerint Alice hercegnő és az orosz trónörökös nemsokára jegyet fognak váltani.

Napi hírek.

— A szabadelvű párt bálja közeledik. Már csak egy hét választ el bennünket attól és mégis sok, sok táncolni vágyó ifjunak olyan messze van még az az édes idő. A bál találkozó helye fog lenni városunk színe-javának. A meghívók már postára adták; a kik netalán nem kaptak volna meghívót a bála, pedig igényt tartanak arra, sziveskedjenek az iránt jelentkezni a „Debreczeni Ellenőr“ szerkesztőségében. (Széchenyi utca, Simonház.)

Gr. Zichy Géza Sz.-Pétevárott. Gr. Zichy Géza a világhírű zongora művész, ma az orosz fővárosba, Sz. Pétevárra utazott, hogy ott az orosz ezárné főhívása folytán az uralkodó család előtt bemutassa bámulatos zongora játékát. A gróf Oroszország több nagyobb városát is meglátogatja s azokban jótékony cselekvéseket rendez. Hosszu utjára elkíséri a művészt Dr. Závory Sándor h. szobozló orvos (és nyáron gleichenbergi fűrdőorvos.)

— A jogász és tisztviselői kör folyó Janár hó 27-én Vasárnap délelőtt 10 órakor tartja tisztújító közgyűlését a kör helyiségében, melyre a tagok ez uton is meghívotnak. Lengyel Imre elnök.

— A debreczeni iparos ifjuság önképző-és betegsegélyező egyesülete 1889. évi Február 3-án Vasárnap a „Korona“ vendéglő termében saját pénztára és betegsegélyezési alapja javára zártkörű táncvigalmat rendez. Belépti-díj 1 frt. Családjeggy 3 személyre 2 frt. Kedete 8 órakor. Belépti-jegyek a meghívó előmunkája mellett előre válthatók: az egyesület várad utcai helyiségében, Huber József, Szedlák József és Lőrincsik László urak üzleteiben, a vizálgal napján a pénztárnál. Felhívások közönnel fogadtatnak s hírlapilag nyugtáztatnak. Ételek és italok kiszolgálásáról a jóhírű vendéglős fog gondoskodni. A

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

A l o m k é p e k.

Írta: **Bizám Endre.**

(Folytatás.)

Az ifjú vére ismét lehült; illedelmesen elereszté a leány reszkető kezét s az ablakhoz lépett, hogy forró homlokát lehűtse. Az ablak mellett küssé a fülhomályban a festő állvány állott rajta a két titokban készült kép egy könnyű lepellel letakarva. A mint Tölgyesi az ablakhoz lépett, széles köpenyével levegőt vert föl és a könnyű lepel lesiklott az állványról.

— Ah! sikoltotta el magát Vilma. Körnérné ő nagysága, a ki a puha szőlő karjaiban Morpheust ölelte, majd hogy föl nem ébredt a hangos sikolyra. Igaz hogy roppant elnyomta a buzgóság, felőle akár a kopogást is eljárárták volna. Az éjjel valamí házi mulatságot nézett végig — annak a farsadalmat pihen most ki.

Ott volt a két kép, Vilma titkoló, emészto ideális szerelmének bizonyítékai. Arthur az első pillanatban csak a képeket látta aztán Vilma nézett; ki rózsás tenyereibe temette szemérmes arcát s elfordult a képektől. Tölgyesi lábát mintha gyökeret vertek volna, szemei mintha megmerevedtek volna úgy nézte azt a két képet. Magára ismert. Most látta csak, hogy mennyire szereti a leányt, most ismerte meg csak valójában, azt a gazdag szívet, melyet ő magának mondhatott, s mely többet ért neki a bankár egész vagyonánál. Ez az anyagi, jószágú lélek ez a szent gyermek mennyire szereti őt. Ő ezt álmolni se mertte volna, ennyire képzelméi se merészelte volna. — Vilma, édes, aranyos angyalom, hát szeretsz — mond? De Vilma nem szólt, csak ismét azokkal a beszédes szemekkel fejezte ki, hát még kétkedni is tudná benne? Arthur egy forró hosszantartó szenvedélyes csókkal válaszolt, hogy nem kétkedik már. Es Vilma nem vonta el a kezét

báon Magyarai testvérek zenetársulata fog játszani.

— A tisztviselők egyesületének t. tagjait van szerencsém értesíteni, hogy a Szikszay féle „Morgit“ fürdőbe gőz és kádfürdő jegyek kedvezményes áron válthatók t. Tamássy ur gyógyszerárában. Az igazgatóság.

— A debreczeni orvos gyógyszerész egyesület f. évi Január 16-án d. u. 5 órakor saját helyiségében tisztújító közgyűlést tart, melyre az egyesület helybeli és vidéki tagjai tisztelettel meghívotnak. A vidéki tagok egyidejűleg figyelmeztetnek az alapszabályok 5 pontjára, mely így szól: „azon vidéki tagok, kik a tisztújító közgyűlési megjelenésben akadályozva vannak, szavazataikat zárt levélben az elnökség címére beküldhetik. A tárgysorozatot az egyesület helyiségében van kitűgyszte. — Debreczen 1889. Janár 9. Dr. Varga Géza egyleti elnök.

— Képviselőtestület választás. A debreczeni izraelita hitközség képviseletű tagjainak választása f. é. január 10-én ritka érdeklődéssel ment végbe. Megválasztottak: 1. Berger Henrik, 2. Bechert Manó, 3. Biedermann Ignác, 4. Biedermann József, 5. Dr. Balkányi Mikós, 6. Dr. Bakonyi Sámuel, 7. Csengeri Ferenc, 8. Drucker Mór, 9. Erber Vilmos, 10. Falk Lajos, 11. Feischl Károly, 12. Fleischmann Mór, 13. Fürst Mátyás, 14. Frankl Ferenc, 15. Grausz Mór, 16. Hartstein Péter, 17. Hidvéger Mihály, 18. Hochfelder Jakab, 19. Jakobovics Gyula, 20. Katz Jakab, 21. Klein Márton, 22. Kohn Adolf, 23. Ladányi Lajos, 24. Lichtschein Sámuel, 25. Lichtschein Menyhért, 26. Liedermanu Mihály, 27. Liedermann Herman, 28. Lőkóvics József, 29. Lukács Armin, 30. Lusztig Mihály, 31. Dr. Popper Alajos orvos, 32. Dr. Popper Mór ügyvéd, 33. Polláczek Lipót, 34. Preiser Salamon, 35. Reich Sámuel, 36. Rosenfeld Jakab, 37. Rosenfeld Márton, 38. Dr. Scheer Benő, 39. Sorger József, 40. Schwarz Bernát, 41. Schirf Jakab, 42. Steinfeld Antal, 43. Stern Herman, 44. Stern József, 45. Stern Győző, 46. Dr. Szántó Sámuel, 47. Weinberger Lajos nagykereskedő, 48. Weisz, M. B. 49. Weisz Lévi, 50. Wertheimer Márton.

— A kefekötő ifjuság báljának rendező bizottsága tudatja, hogy a f. hó 20-án tartandó bála való meghívotkat szétküldötte. Azon egyéneket, kiknek a meghívó nem kézbesített, és az iránt igényt formálnak, felkéri a rendezőség, hogy sziveskedjenek felszólalni Nagyuj utca 1591 sz. a.

— A presbyter választás. A debreczeni ev. ref. egyháztanács tagjainak kiegészítése céljából az 1889. évi február 1-2. napjaira lévén közgyűlésileg a választás kitűzve és a választásra jogosítottak névsora az egyházi számvevői hivatal által már össze lévén állítva, ezennel mindazok, kik egyházi adójukat az 1887. évi decz. 31-ig tartott időről a mult 1888. év decz. 31-ik napjáig befizetvén, választói jogosultsággal bírnak, figyelemtesekké tétetnek, hogy a választói jogosultsággal bírók névjegyzékét az egyházi irodában folyó évi jan. 20-ig megtekinthetik és felszólalási jogukat igénybe vehetik. — Debreczen, 1889. jan. 12. Szűcs István egyh. főgondnok.

— Ujabb adomány a szegényeknek. Feischl Károly ur, mint a néhai Steinfeld Ignác végrendeletének végrehajtója Winterberg Gyula,

és engedte, hogy az az ifjú forró lelkét ki, csókolja azokra a fehér kezekre. És aztán, mikor először fölemelte a fejét és az ifjunak az arcába nézett azt kérdezte tőle:

— Hát maga kite szerelmes?
— Hogy mondja? maga?
— Hát barátom?
— Barátom? csak barátom?
— Nohát kibe szerelmes kedves barátom!

— Még ugye se.
— Hát édes Arthur — jó?
— Arthur, mindég csak Arthur. Van kioldó képző is a világon.
— Hát édes Arthur — kám.
— Ugy már jobb, de mégse jó egészen.

Vilma közelebb hajolt, hogy bársony arcán érezte Arthur forró leheletét és fülébe sugta.

— Hát kibe vagy szerelmes édesem!
— Abba az aranyos jó kis szívedbe.
— Akkor megtanítasz arra a nyelvre.
— Amoréra?
— Arra
— Abból a nyelvből én szeretnék tölled tanulni.

— Oh maga akarom mondani beh kis kiállhatatlan vagy édesem.
És hogy bebizonyítsa mennyire kiállhatatlan, körülfonta rózsás karjaival az ifjut és odaborult annak kebelére és nem vonta el égő ajkát, midőn az ifjú lázas hevületében az első csókot rabolta el a reszkető ajakról. A leány boldog volt, hogy szerette ifja keblén pihenhetett lábában égő kis feje.

— Szeretsz? kérdé szuevedélyesen sugva a leány.

— Mint az Istent szólt az ifjú.
Körnérné ő nagysága felbédret. (Még jó hogy nem léb!) De nem olyan közönséges, csendes módon ébredt fel, mint a hogy szokás: nyújtózkodni, ásitolni azután meg a szeméit dörzsölni az embernek. Hanem olyat ugrott, mintha ágyából lötték volna ki.

az egyik örökösnek megbizásából 200 frtot adott át Weinberger Lajos urnak, a Chewra Cadischa izr. szentegylet elnökének, oly célból, hogy azaz összeg a helybeli zsidóvallású szegények között osztassék ki.

— Dohányzóknak. A pipás embereknek sok volt mostanában a panaszuk, már tudni illik azoknak, a kik nem közönséges, komisz trafikot színek, hanem szűzmagyarhoz vannak szokva. Az a mennyiség ugyanis, — melyet egy két dohánygyárban, (a debreczeniben is) kísérletképen előállítottak és azután piacra vittek, annyira elfogyott, hogy már nem is volt kapható. — No de nem sokáig tart ez a szomorú állapot, mivelhogy már e hó végével, a mint egy magasrangú pénzügyminiszteri hivatalnok tudatta egyik debreczeni ismerősével, az új gyártású szűz magyar dohány eladásra kerül, még pedig tiszter annyi mennyiségben, mint máskor.

— A hajdúvármegyei gazdasági egyesület újra szervezkedése. A hajdúmegyei gazdasági egyesület fennállásának első cyclusa végén nem adott életjelt magáról; az utolsó évben még választmányi ülés is alig tartatott. — Pedig volt idő, midőn az egyesület belélete csak ugy pezsgött az elecségtől s tevékeny működésétől nagy hatást merénylettünk a vármegye mezőgazdasága fellendítésére. Az a hat év, melyre a fiatal egyesület alakult, letelt s most az újra szervezkedés előtt áll. Örvedetes jelenség, hogy dacára az utó só idők meddőségének az érdeklődés ismét széles körből fordul az egyesület felé s ha a vezetők nem fogják sajnálni a fáradságot az egyesület céljainak munkálását, szép eredményekre is lehet kilátásunk. — Az egyesület választmányja csütörtökön d. u. hosszas szünetelés után ülést tartott, melyen jelen voltak Lukács Dezső alelnök elnöke alatt Fekete Sándor, Kasztl László, Oláh Károly vál. tagok és Czajlik István egyleti titkár. Gr. Zichy Géza az egyesület elnöke mint Lukács Dezső jelentette, családi okok miatt nem jelenhetett meg az ülésen. — A megelőző ülés jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése után szólt az alelnök a jelen ülés tulajdonképeni tárgyról, az egyesület újalakulásáról és indítványozta, hogy miután az egyesület hat évre való alakulásának ideje letelt és az utóbbi időben mintegy meghalt, a választmány jelenleg ne tegyen mást, minthogy az elnököt az alapszabályok értelmében mielőbbi alakuló közgyűlés tartására kéri föl. Oláh Károly vál. tag hosszabb beszédben foglalkozik az újraszervezkedéssel; s polemizál előtte szólvál azon állítás föött, mintha az egyesület az utó só időben mintegy a meghalás állapotába jutott volna; mert az egyesület nem halt meg, hanem a hivatott tényezők, és általában a tagok érdeklődésének lankadása miatt tevékenysége szünetelni volt kénytelen. Most azonban — folytatá tovább Oláh K., — az újra alakulás iránt a legszebb reményeket lehet táplálni. Már eddig is 6 új alapító és 100 rendes tag jelentkezett. Azért tehát bár elfogadja a Lukács Dezső indítványát az újra alakulásra vonatkozólag, de a választmánynak még más kötelessége is van szerinte. Az nevezetesen, hogy a három éven keresztül reabizott egyesületi ügyeket teljesen rendben és tisztázva adja át az újra szervezett egyesületnek és újra alakított választmányának. Az egyesület pénztárnoka elhalálozván, 1887-88 évről számadások egyáltalában nem léteznek, így az egyesület azt sem tudja, anyagi ügyei hogyan

— Jaj! jaj! Irma lelkem itt vagy, meg vagy? Nem futál a Dunába? Csak hogy élsz! Hála istennek!
Szörnyű rossz álma volt ő nagyságának azért ijed ugy meg. Azt álmolta, hogy Vilmat — isten örizzen — mintha a Dunából fogták volna ki — halva.
— Ugyan édes kis mamám, milyeneket álmoldot te. Látod mondtam, hogy ne egyél olyan sok befőttet. Most elroítottad a gyomrod; hát azért Na erjed kedves kis mamám, mosd ki a szemedből azt az esunya álmat, oszt igyál sok, sok hideg vizet, majd meglátod mindjárt jobban érzed magad. Ne fély, látod nem haltam én meg. Na! Itt van a kezem. Fogd meg. Ugy-e, hogy élek?
Mint ahogy Körnérné ő nagysága meggyőződén Vilma forró kezeiről, hogy csak ugyan él és nem fult a Dunába, megfogadta leánya tanácsát és megmosta szeméit és ivott sok-sok hideg vizet, hogy jobban érezze magát. És fogadást tett magába, hogy többet nem eszik befőttöt, nehogy neki ez máskor is olyan rossz álmat okozzon. — Humezfut, ebadta teremtette álom!

— Szegény, szegény rajongó leány, be kár volt neked megismerni a mámorító édes szerelmet

— Vilma hangzott most az egyik szobában a mama hangja. — Zongorához, itt van Zuckermantl ur!

— Vigye el az ördög a zongorát Zuckermantl urral együtt. Neki is épü ilyenkor kell jönni.

Tölgyesi köszönt és távozott.

A komoly, hígadt, számító Tölgyesit az a kis ideális, gyermek leány tökéletesen kiforgatta az eredetiségéből. Se „Kék macska“ se hivatal, se bál, se színház semmi se kellett neki. A barátai csak esodálkoztak rajta. Kémény meg is kérdezte tőle.

— Hát téged mi lelt, hogy egyszerre lemondnál, minden földi javakról? Pedig kár ugy neki adni magát a búnak pajtás! A

állanak. Szerinte tehát mindenek előtt az egyesület pénzügyei rendezendők; a hiányzó számadások érdektelen szakértők által elkészítendők. Ezen indítvány Kasztl László és Fekete Sándor vál. tagok pártolól felszólalása után egyhangulag elfogadtatván, elhatározatott, hogy az egyesület 1887-88 évi számadásai elkészítésére, anyagi ügyei rendezésére és a vagyon mérleg kidolgozására Budaházy Ödön megyei főszámvevő felkérésék; a kinek utbaigazítás és felvilágosítás adásra Oláh Károly vál. tag és Czajlik István titkár felkértek. A számadásokat Lukács Dezső elnöke alatt Fekete Sándor és Szinay Gyula vál. tagok fogják felülvizsgálni, a kik felhívtak, hogy jelen téseiket közvetlenül az alelnökhöz terjesszék be, ki is annak beérkezése után választmányi ülést fog egybehívni, hogy ezen ülésen az egyesület összes ügyei rendeztessenek így lévén azok átadhatók az alakuló közgyűlésnek. Az elnökség továbbá fölkéretni határozatott, hogy folyó évi ápril tartamán, lehetőleg a debreczeni országos vásár idejére a alakuló közgyűlést hívjon össze: Titkár és pénztárnok pedig utasítottak, hogy a jövő választmányi ülés előtt indokolt költségvetést terjesszenek be és hogy a pénztár minden tartozását megszabadítva adathassék által az újra alakult egyesületnek, az egyesület tartható számla és egyéb tartozásokat szedjék össze és elnök által utalványoztassák. — Végül az országos gazdasági egyesület által felkérés folytán Budapesten nyomatott és felletted diszes kiállítású egyleti diczoklevelek aláírás végett Gr. Zichy Géza elnökhöz kiküldetni rendeltettek; s a titkár pedig megbízott, hogy a diczokleveleket, visszaérkezésük után a kabai 1887. évi kiállítású diczoklevéllel kitüntetett kiállításoknak küldje meg. — A tagsági gyűjtőveket kezelők annak be- küldésére megsürgöttetvén, — az ülés véget ért.

— Kitüntetett debreczeni könyvtáros. A legrégibb debreczeni könyvtáros üzlet tulajdonosát ifj. Csáthy Károlyt a pécsi 1888. évi országos kiállítás bíráló bizottsága a legnagyobb kitüntetésben részesítette, mert Csáthy Károlynak, a ki a kiadásában megjelent összes műveket állította ki, haladásért és versenyképességért díszokmányt és aranyéremet ítelt. Mindkettő remek kivitelű s most kapta meg azokat Csáthy Károly, ki az irodalom körülszerzett érdemei által valóban méltóvá tette magát ezen fényes kitüntetésre.

— Az italmérségi jog kártalanítása. Az italmérségi jog megváltásáról szóló törvény értelmében az italmérségi jogért kártalanítás csak az esetben adható, ha az italmérsésre jogosultak vagy törvényes képviselőjük kártalanítási igényüket legkésőbb folyó évi március 31-ig az illető kerületi adófelügyelőnél írásban bejelentik. Az írásbeli bejelentésnek tartalmaznia kell: 1 a község nevét, a melyben az italmérségi jog gyakoroltatott; 2 a kártalanítandó italmérségi jog pontos körülírását; 3 azon jognak pontos megjelölését, a melynek alapján a kártalanítást kéri az italmérségi jogot mint tulajdonos tényleg gyakorolta; 4 azt, hogy az italmérségi jog miként volt megadóztava; 5. a bejelentőnek, esetleg, ha a bejelentő képviselével a kártalanítási eljárás folyamán mást biz meg, ennek nevét és lakását, 6. az italmérségi jog azon jövedelmének határozott megjelölését, a melyet a jogosult az 1882-1886. években ezen jog után tényleg élvezett és a

jövő héten bálunk lesz — akkor megjöj- jön ám az eszed! Na szervus! oszt ne busulj gyerekeim!

— Hadd el — szólt Beregkuthy — nem táto, hogy szerelmes.

— Ahá — vagy ugy? Az már más — hát akkor szervusz bruder! Tisztelem „öt“ szervus!

— Bolondos fiuk, ha tudnátok hogy ki „öt“ nem gunyolódhatok.

— Minő angyali teremtés, minő naiv, realis gyermek! És ezt én magamnak mondhatnám, — ha szegény szülők gyermeke nem volnék. Ha nem várna reám egy öreg atya és egy beteg anya s a kis testvérek, kiknek egyedül támszok, reményök én vagyok. A mit egyik kezével a szerencse nyujt azt a másikkal elveszi! Birom egy királyné szerelmét és koldus vagyok hozzá. Le kell mondani a boldogságról, az üdvörről, mert a sors nem adott eszközt hozzá, melylyel megszerezhessem, melylyel kiválthassam, megvehessem az atyjától. — Szegény vagyok! Szegény vagyok és ezért boldog sem lehetek. Lemondok rólad fényes csillagom, életemnek legrégibb álma te. Légy boldog lelkem elszakadt fele s felejtis el engem, mi egymásé nem lehetünk

Mit ér nekem, ha ő férjül szeretne, ha atya vejeül nem szeret. Nem bánj ő leánya boldogságát csak

Tölgyesi nem tudta befejezni a mit mondani akart, egy gondolat, mely agyán átczikázott, megállította a szót ajkán. Ellen mondásokba jött magával. Hazudik, ha azt mondja, hogy az öreg Körner nem törődik leánya boldogságával. Ez nem áll! Jól tudja ő, hogy mennyire szereti leányát az öreg pénzüember. S e gondolat örömmel töltötte el Tölgyesi szívét. Jól eső, biztató remény szállta meg, a mely bátorította, a mely így szólt hozzá.

(Folyt. köv.)

melyet a kártalanítási összeg kiszámításánál alapul kíván vétetni. A kártalanításra vonatkozó egyéb részleteket a hatóság a pénzügyi miniszter utasításából, legközelebb hirdetményi leg közhírré fogja tenni. Az erre vonatkozó hirdetményt a pénzügyminiszterium oly utasítással küldte meg a hatóságnak, hogy köz hírré tétele iránt sürgősen intézkedjék.

Találattott két darab szöke malacz. Tulajdonosa kellő igazolással jelentkezhetik a III. k. r. kapitányságnál.

Csillagászati ünemények. Január hónap legnevezetesebb csillagászati üneménye a teljes napfogyatkozás volt, melyet újév napján már megfigyelték. A másik nevezetes ünemény a részleges holdfogyatkozás lesz, melynek kezdete január 17-én reggel 5 óra 15 perczkor, közepe 6 óra 46 perczkor, vége pedig 8 óra 17 perczkor lesz. A holdnak mintegy hét tizedrésze fog elsötétülni. A holdfogyatkozás Európa és Afrika nyugati részében és Amerikában lesz látható. Dr. Falb Rudolf jóslata szerint kritikák napok lesznek január 17-ike és 31-ike.

A rendőrségről.

A Béla urfi leánya.

Egy 16 évesnek látszó parasztleány állt ma délelőtt a kapitány előtt. Egyszerű tiszta, kék ruhájá aranyosan simult karesu hajlékony termetű. A fején vadgalambszínű kendő, a mely alul bus szöke hajfonata ereszkedett le. Almapiros kerek arczának mind egyikén egy-egy piczi gödör volt.

A csinos leány valami lopási ügyben mint tanu volt beidéve, azért a jegyző személy leírását is fölvette. A kapitány ur dik-tálta a jegyzőnek, hogy Kis Erzszi 16 éves, kistermető, szökehajú, buzavirágzemű, fehér arczu, éptogu leány.

A jegyző ur ezeket mind beírta egy menkö nagy könyvbe. Kis Erzszi váltig csu-dálkozott, hogy mi szüksége van arra a törvénynek, hogy az ő szeme buzavirágszínű, az arca meg fehér.

A kapitány ur azt is megkérdezte a lánytól, hogy hát az édes apját hogy hívják? A lány naíval vonogatta a vállát és zavartan nézett a kapitányra.

— Az apját? — mondá, s egy pillan-tig hallgatott mintha valamire vissza akarna emlékezni, azután akadozva folytatta: — Az apját Béla urfi-nak hívják.

— Tehát Kis Bélának hívják — szólt a kapitány.

A lány tagadólag intett a fejével. Sze-gény Kis Erzszi egyszerre nagyon zavart lett, a kis keble pihegett, tiszta fénylő szemei nyugtalanul forogtak, aztán a tekintete hir-telen megpihent a kapitány ur bajuszán.

— Ejnye, leányom, — szólt újra a ka-pitány — hát nem tudsz semmi fölvilágosi-tást adni az édes apadról? Beszélj hát világosan.

A lány szomoruan ránézett a kapitány-ra, felhős volt a szeme. az arca pedig egé-szen ki volt kelve s a sirásig ellágyuló hang-on így felelt:

— Az édesanyám csak annyit mondott, hogy egy Béla nevű urfi volt az apám. Mikor őbeli gyerek voltam, édes anyám elvitt Béla urfihoz, megmutatott neki, megnézett ott több asszony is, de azt mondták mind, hogy nem vagyok a Béla urfi lánya. Kiad-ták az utunkat. Pedig édesanyám nem hazu-dott; én tudom, hogy ő igazat mondott.

Hőféhér zsebkendővel megtörülgette a halvány arczát.

— Az utolsó órában is azt mondta édes anyám — tolytatta most már sirva a leány — hogy ne hagyjam el magamat, mert én urfi leány vagyok... Édes anyám meghalt... a falunk jegyzője irt Béla urfiat, hogy gon-doskodjon rólam; nem jött semmi válasz... Így lettem én cseléd...

CSARNOK.

A jégről.

(Saison társza.)

— Láttak már valaha ilyet?! Hát ma-ga mit akar? Miért nem koresolyázik? — csengő női hangok ütök meg a fület.

Igaz is! Mindenki hódol a sportnak. Ha-lifaxok, Merkurok röpitik a boldogokat a vég-sima tükrén. Milyen feltűnő ilyenkor, ha va-laki megál mogorva képpel a perronon, a ki-ből különben azt nézik ki, hogy annak kore-solyázni kellene?!

— Ugyan ne affektáljon, hiszen nem áll az jól magának! — hamiskodik egy pajkos kis barna leány.

— Csak bosszantson, nem árt az nekem, de nem is használ.

— Tudom, hogy akár a falra hányjam a borsót. Pedig megsugnám, ha meg nem haragudnék, hogy maga miért nem koreso-lyázik...

— Hát tudja?

— Azt hiszi, hogy csak én nem látom azt meg, amit mindenki észrevesz?

— Már hogy tudná, mikor magam sem tudom.

— Igen ám. Ninesen itt valaki! — azzal egy hamis pillantással tovasikamlk a jégen.

— Ugye hogy eltaláltam?

— Milyenek ezek a leányok! Ha az ember csak egy perczre komoly arczot talál mu-tatni, mikor ők mosolyognak, mindjárt azt hiszik, hogy azt szívbeli baj okozta.

Igen mert a nőknek nagyon közel van,

a szívük az arczukhoz, hamar eláruljuk a szemek, amit az a kis malom örül odában — abból azt következtetik, hogy a férfiak is azért szoktak bus arczot mutatni, a mi értük.

Pedig a jégen csakugyan nem illik el-rontani valakinek az egyöntetűséget az által, hogy filosofálni megy a perronra. Mikor min-denki örül, pajzánkodik, mosolyog körülötte. De azért a perron sines minden érdekese-g nélkül. Sok mindent lehet ott hallani. Számtalan olyat észrevesznek ott, a mit a jégen nem is gondolnak.

— Látja azt a csinos fekete derékos le-ányt azzal a fiatal emberrel?

— Melyiket? Azt, a ki most ott az üres szánka mellett haladt el?

— Ah! dehogy. Hiszen annak az a csinos huszár szokott udvarolni. Nem. Ott a jégpálya szélénél mennek azok közvetlen egymás mellett. Szép, csinos fiatal leány és ügyes jogászgyerek — látja?

— Tudom már! Mindig együtt szok-tak azok lenni. Ma is egész délután így kore-solyáztak.

— Hát önnek is szemet szurt?

— Engem az a kis szöke menyecske figyelmeztetett rájuk...

— Az, a ki tegnap elesett azzal a cylin-deres ural?

— Nos, igen...

— Mintha bizony az titok volna, hogy ő is csak akkor szokott kijönni a pályára amikor az a sötét koczkás kabátos ur itt van. És még ő szól meg másokat! — Oh! asszonyok!

— Nagysád, nem látta Elemért?

— De igen, Gizellával mentek itt az imént, most körülbelül arra jobbole vannak.

— Elemért Gizellával! — csókolom a kezét, én sietek.

Nehéz léptekkel kopog végig a perron deszkáin koresolyás lábakkal. De amint leér a jégre, mint a villám sikamlk tova a sport kedvelők között egyenesen arra felé, a hol Gizellát véli lenni. Közben találkozik egyik-másik ismerőssel.

— Szervus Gyula! Jónapot!

Az a szép asszony, a ki teketeszemű kis leányát szokta kihozni a jégre, most is ott ül a perronon.

— Ah! Nagysád Melaniet ismét kihozta. Milyen anya! maga viszi jégre leányát. — Hahaha!

— Menjen maga hamis. Mindig tréfál, de azt nem szereti, ha valaki az ő ügyeivel foglalkozik.

— De édes nagysád, nekem ninesenek titkaim...

— Soha se adja a nagyot urfi! — Hát a szöke szépséget nem keresi fel? Ez előtt egy félórával jött ki az az isteni leány — no tudja, amit maga szokta mondani —

— Én...? Soha!

— Jól van, elhiszem. — Mióta kint van, négyszer is eljött a perron fele, bizo-nyosan azt nézte, nem jön-e lelkének fele...

— Ugyan, hagyja el nagysád, hiszen azt sem tudom kiről beszél; de hogy is tud hatnám, hiszen nines nekem semmitéle szöke szépségem...

— Ah! megtagadjuk. Szegény leány, milyen apostola van. Még egyszer sem szó-lalt meg a kakas, már is megtagadta.

— Higyjünk el ezt...

— Na jól van, hagyjuk el, de azt még megmondom, hogy nagyon szívesen beszélt a kis szíren azzal a huszárral. Tudja nem csak maga van ám a világon!...

— Boocsánat, nagysád, de fel akarom keresni Tónit, megigáerte, hogy kint lesz, — boocsánat...

— Jól van, csak keresse maga Tónit, de azért mégis Margitot fogja feltalálni. Men-jen nem tud maga tettetni.

Milyen pompás colon alakult amoda! Három bájos leány és négy gavallér. Igazán kedves az a Piroksa. Pompásan néz ki fekete szoknyáskájában csinos kalapjával. Reme-kül néz ki a sötét ruhában halvány arczal, szöke fürtökkel. Meg aztán Iluska, az a szel-lemes kis lány. A kinek mindig van valami mondani valója. Gabriella is velük van, pe-dig a multkor azt mondta nekem, hogy azzal a kiállhatatlan Miklóssal nem lesz többet együtt. Mondtam neki akkor is, hogy ne ala-koskodjék, nem akarta elhinni. Tudtam én azt, hogy egy napig sem állja meg a fogadását.

Csinos barna kis leány közeledik erre. Sötétkék szoknyáskája szinte lebben, a mint sikamlk Halifax gyors szárnyain. Prémek ma bákájá megfeszül karesu derekán, kezei ma gasra tartják a piros csokros muffot.

— Ugy-e uem hitte el. Hát nem nekem van igazam?

— Igaza van, de a fogadást én nyer-tem meg?

— Csak mondom én a mit mondok.

— Hát én meg állítom az ellenkezőjét.

— Még sem zörög a levél, ha a szél nem fuja.

— Téli van most, hiába fúj a szél, nines mit zörgetnie.

— Igen ám, de a sárguló levelkéket meg szokták tenni, azok pedig a leheletől is meg mozdulnak.

— Maga rózsaszinben látja a világot pedig nem mind arany a mi fénylik.

— Sohase alakoskodjék, nem lehet a do'got példabeszédekkel elütni.

Tovább füzik az ezmececsert valami fe-lett, a mit csak ők tudnak. A kik hallanak egyes szakadozott mondatokat, el nem tud-ják képzelni, hogy ugyan miről beszélgethet-

nek együtt és ha beszélnek is, megértik e egymást így töredezetten?!

Pedig már ez a bizalmasságnak azon állomása, a melyen szívesen várakoznak az utasok.

Különösen az a nagybajuszú főhadnagy tartja élvezetének, hogy tanulmányozza az ilyen apró historiákat. Mindenkit megállít, hogy nem tudja-e ezt, vagy azt?

— Nem látta azt a jogászt amelyik mindig a piros arczu kis leánnyal szokott együtt lenni. A kis angyal már egy órája, hogy kint van, bizonyosan a lovag urat várja, — de az nem mutatkozik a lát-határon.

— Oh, tudja az a kis bakfis kárpótolni magát...

— Ki ne mondja még egyszer!

— Igaz. Nem hallotta senki. Szíve megkönnyebültem. De ki nem röpitném a szájamon még egyszer ezért a szép világért.

— Igaza van; három hétig való imá-dkozása se mosná le azt a vétket, — amit ellene elkövetett volna, ha ő is hallaná...

— Borzasztóan haragszik érte.

— De az neki pompásan áll!

Valaki csak a vállamra teszi a kezét. Megfordulok, hirtelen majd nem tudtam mit mondani. Az az angyali kis menyecske, a ki a multkor is itt bosszantott, tette a kezét reám.

— Sugok magának valamit.

— Csókolom a kezekeít. Nem is gon-doltam, hogy ma itt találjam. Végre belátta ugy-e hogy asszony? Nem tudott ellenállni a hiuságának!

— Megint ebből az alaphangból kezdi? Komolyan megharagszom magára.

— Oh, istenem! Az a hatállal egyforma lenne rá nézve.

— Ne hizelegjen. Látja azt a kedves kis színésznőt ott a szánkával. Most tanul koresolyázni. Olyan jól áll neki az a kis félelem, amit észre lehet rajta venni. Látja?

— Látom.

— Hát azt a magos barna fiatal embert, a ki ott koresolyázik magában és olyan szomorú arczot mutat — azt ismeri-e?

— Igen.

— No, akkor menjen es békítse ki őket. Maga ért az effélékhez, mert olyan ügyesen tud hizelegni. Lássá, még dicsérem is szem-től szembe. Menjen.

— Hát haragszunk egymásra?

— Most nagyon.

— Hát ezelőtt tán szerették egymást?

— Nem haragudtak, tudja.

Sűrű pelyheken kezdett hullani a hó. Elkezdették seperi a jeget. A kis színésznő is sietett a perronhoz jutni. A mint ki akart térni egy szemközt jövő elől — éppen elesett volna, ha a haragosa nines közelében. Mire én oda értem, már ki is békültek.

Örömtől sugárzó arczal mentem a kis szép asszonyhoz. Mutattam neki, hogy már együtt koresolyáztak, a kiket én békítettem ki.

— Látja? ott... ott... ott mennek.

Csodálkozó tekintettel nézett rá.

— Hát maga csakugyan kibékítette őket. Szerencsétlen!

Ezt meg én nem értettem. De azért nem magyarázta meg az okát a szép menyecske.

— Majd rájön arra maga minden ma-gyarazás nélkül.

Mikor haza felé indultam, az a kis hamis szemű barna leány baragosan fordult hozzám.

— Magának ezt soha sem bocsátom meg. Miért nem kísérelte meg a kibékítést, hiszen akkor veszekedtek volna össze igazán!

Ugy tettem, mintha nem érteném.

Calamus.

S z i n h á z.

„Kaczér Nina“ társulatunk naivája teg-napelőtt tartotta a jutalomjátékát. A „Tü-csö k“ került színre, melyben a czinszere-pet a jutalmazandó legtöbb jellemző vonásában helyesen felfogva, kis ház előtt bár, s kevés anyagi sikerrel, de annál több tündetés ed-zt játszotta végig. Kaczér Ninának ez volt di-g a náunk látott szerepei közt a legsike-rültebb s méltán megérdemelte a sok tapsot, s a virágbokrétákat, melyekkel a közönség el-halmozta. Kár, hogy ez előadásban környe-zete teljesen elláptotta a darabot, s Pécsyn, Vedresen kívül dicsérelőleg mást fel se említ-hetünk.

Jövő hét keddjén igen érdekes jutalom-játék lesz színházunkban. Békési Rózsáról van szó, ki három év óta nem szünt meg pályáján folytonosan előhaladva a közönség kedvence lenni. Három év előtt, mint naivát láttuk először s ma már a legnehezebb hős-női szerepekben nemcsak megállja helyét, de sikereket is képes felmutatni. E jutalomjáték annyival inkább érdekesebb lesz, mert a darabban: „Tündér ujjak“ban a jutalmaz-andó nővére, a nemzeti színház tagja: Békési Irma is fel fog lépni, ki ma este ér-kezik városunkba. Előre is a közönségnek legmelegebben ajánljuk a keddi estét.

Tegnap egy bohózatos vigyált mulat-tatta a szép számmal egybegyűlt közönséget „P a p a g e n ő, vagy a mai cseléd“ című bohózata Kneisel ösmert nevű német vigjáték-írónak. A darabot L a k y Imre magyarosította, kitől legközelebb egy eredeti történelmi tárgyú dráma fog előadatni a debreczeni színpadon. A tegnapi előadás folytonos derűtségben tar-totta a házat; de a hatás akkor sem maradt

volna el, ha a szereplők nem tuloznak annyira s nem domborítják ki oly vastag vonásokkal a darab komikus helyzetét és alakjait.

Sertéskereskedelmi csarnok.

Budapest-Kőbánya.

Kőbánya, január 10. Az üzlet változat-lan Magy. ur. őr. nehéz 48—49 frt, fiatal nehéz 50 $\frac{1}{2}$ —51 $\frac{1}{2}$ frt. fiatal közép 50—50 $\frac{1}{2}$ frt, fiatal könnyű 49—50 frt, közönséges (szedetté nehéz 48—49 frt, közép 47—48 frt. könnyű 46—47 frt. Romániai, bakoyi, átmeneti nehéz — frt. közép — frt. könnyű — frt. eredeti (Stachel) nehéz — frt, közép — frt. Szerbiai nehéz 48—49 frt közép 48—48 $\frac{1}{2}$ forint, könnyű 46—47 frt. Hízó egy éves — frt, hízó két éves makkos — frt hízó öreg — frt. Sertéslétszám jan. 8-án volt készlet 8,4017 db, január. 9-é felhaj-tatott 935 darab, január 9-én elszállított 1973 darab, január. 9-én maradt készletben 82,979 darab sertés.

DEBRECZENI SZÍNHÁZ.

Holnap, vásár vasárnapján 1889. jan. 13 án, páratlan szünetben: rendes helyárakkal adatik

Thurán Anna.

Történelmi dráma 4 felvonásban.

Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos:

Vértési Arnold.

Főmunkatárs: Kereczag Vilmos.

Györi Ignác

Debreczen

főtér „B i k a“ szállodával szemben.

Ajánl legututányosabb árak mellet min-dennemű:

Női férfi és gyermek fehérneműeket kész kezdet és előjegyzetj

vászonneműeket.

Nagyválaszték

legújabb divat és pipere czikkeken u. m.

szallagok, csipkék, bodrok (rusch), selyem, caschmir, chenil és berliner kendők,

báli virág-garniturok, mell és hajdiszek,

selyem és glacé keztyük,

legezők, báli belépők,

színházi és kimenő trikó derekak és blúzok,

fiu, leány tricó ruhácskák.

Továbbá valódi francia szabású VALLFÜZÖK, mindennemű téli és nyári pamutok.

Női gyermek muffok és sapkák leszállított árak mellett.

Ugyanott egy jó házból való fiu tanulónak felvétetik.

Kardos László

Debreczenben, Czegléd-utca,

ajánlja kiválóan: vászon, pamut-áru, asztal nemű, kanavác, madrácz-szővet, ágy-huzatok,

kész férfi, női és gyermek-fehérneműre berendezet nagy és dúsválasztékú raktárát.

Kiházasítási kelengyék

a legjobb minőségben, legújabb izlés sze-rint kiállitva, raktáron tartatnak.

Az üzlet 58 éves fennállása biztosítékot nyujt ugy az áruk legjobb minőségéről, valamint a legelőnyösebb kiszolgálásról.

Az árak feltétlen határozottak, miáltal a vidéki rendelésekkel járó bizalmatlanság alaptalaná válik.

Egy helybeli születésű, irni, olvasni tudó, ügyes, 17 éves fiu, czipész vagy szabó tanonczul ajánlitatik.

Jelentkezhetni lehet a r e n d ő r f ő k a p i t á n y s á g n á l

Telefon össze köttetés.

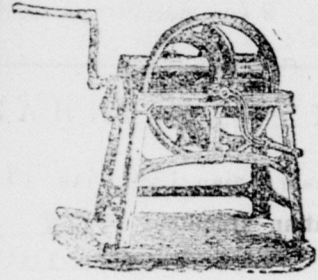
BAUER és TÁRSA

gazdasági gépcsarnoka és gépműhelye

Clayton & Shuttleworth
angol gépgyárosok
bizományi raktára.

A Kropf-Hernádi-
vasgyár
gép-főraktára

Debreczenben N.-Péterfia-utca 853. sz. helyi vasut meg-
álló helye, ajánl a téli évadra legjobb minőségű

Szeckavágót
Répavágót
Tengerimorzsolót } kézzeli vagy járgány-
nyali hajtásra.

Továbbá k o n k o l y o z ó k a t, valamint minden-
nemű gazdasági gépeket; gépalkatrészeket, gép-
szíjat, gummilemezt stb. a legutányosabb árak
mellett.

Gépműhelyében mindennemű gépek, lokomobilok, szivattyu stb. javi-
tását gyorsan, szakszerűen és jutányosan teljesít.
Teljes tisztelettel

BAUER és TÁRSA.

Telefon összeköttetés.

Pserhofer J.

gyógyszertára Bécsben, Singerstrasse Nr. 15. az
„arany birodalmi almához.“

Vértisztító labdacso az egyetemes labdacsoknak ne-
vezettek, teljes joggal viselik utóbbi
elnevezést, mivel tényleg alig létezik betegség, melyekben ezen labdacsok csodater-
erejüket ezerszeresen be nem bizonyították volna. A legmakaosabb esetekben, hol
sok más gyógyszer hasztalan alkalmaztatott, ezen labdacsok által számtalanszor
rövid idő alatt teljes gyógyulás következett be. Egy katyula 15 labdacossal 21 kr.
Egy tekeres 6 kat. 1 frt 5 kr, bérmentelen utánv. küldéssel 1.10

Valódiak csak azok a pilulák, a melyek utasítása Pserhofer J.
aláírást visel és a melyeknél minden do'oz földelén ugyanazon névállrás
v ö r ö s nyomással látszik.

A pénz előleges beküldése esetén bérmentve kerül 1 tekeres pilula 1 frt 25 kr, 2 tekeres 2
frt 30 kr, 3 tekeres 3 frt 40 kr, 4 tekeres 4 frt 50 kr, 5 tekeres 5 frt 10, 10 tekeres 9 frt 20 krba.
Egy tekeresnél kevesebb nem küldetik.
Tömördek levél érkezett be, melyekben ezen labdacsok fogyasztói a legkülönbözőbb és nehéz
betegségekből fölülülésükért köszönetüket fejezik ki. Mindenki, ki ezen szert csak egyszer használta,
tovább ajánlhatja.

Itt ismét közlünk a sok háláirat közül:

Schlierbach, 1888. február 17.
Tekintetes ur! Tisztelettel alóírott kérem,
szíveskedjék nekem ismét 4 tekereset valóban igen
hasznos vértisztító pilulából küldeni, Mély tisz-
telettel:
Neureiter Ig., gyakorló orvos.

Hrače, Flódnik m. 1888. szept. 12.
Mélyen tisztelt uram! Isten akarata volt,
hogy pilulát kezemhez kapjam és most az ered-
ményről tudósítom: Gyermekágyban meghaltam
magam, úgy, hogy többet teendőmet nem végez-
hettem és bizonyosan már meghaltam volna, ha
csodaterő pilulái meg nem mentek. Alja meg
az Isten ezerszer. Bizom miszerint pilulái egész-
séget teljesen helyre fogják állítani, a hogy azt
másoknak is visszaadták.
Knisic Teréz.

Bécs-Ujtelep 1888 d. e. 19.
Mélyen tisztelt uram! Forró köszönetet mon-
dok önnek 60 éves nagynénám nevében. Nagyné-
m úgyis 60 évesen át idült gyomorhurttal és
izokban szenved. Az élet terhe volt és már azt
gondolta, hogy meg kell halnia. Véletlenül egy do-
boz az ön csodaterő vértisztító pilulából jutott
kezébe és 5 azok használata után teljesen gyógy-
gyult. Teljes tisztelettel:
Weinzettel Joze/a.

Mitternizersdorf, Kirchdorf mellett Felső-Ausztria
1886 január 10.
Tekintetes ur! Szíveskedjék nekem posta

Fagytapasz PSERHOFER J.-től sok év óta el-
ismert leghízebb szer mindenféle fagydag és
mindenféle idült sebek ellen, 1 téglya ára 40 kr,
bérmentes küldéssel 65 kr.

Keskeny utifü-szörp hurut, rekedtség, köhögés
ellen. 1 üveg 50 kr.

Lábizadás elleni por 1 doboz 50 kr. bér-
mentes küldéssel 75 kr.

Gugy balzsam megbízható szer főfűjt nyak ellen.
Egy üvege 40 kr, bérmentes küldéssel 65 kr.

Életessentia prágai oszpepek, romlott gyomor
rossz emésztés, mindenféle alhasi nehézségek ellen
kittinó házi szer. Egy üvege ára 22 kr

Amerikai közzvénybalzsam, gyorsan és biz-
tosan ható, tagadhatatlanul legjobb szer minden
közzvényes és csuszos bajban, tagszagatás ischiás,
fűlzagatás stb. ellen. 1 frt 20 kr.

Ezen itt elősorolt készítményeken kívül az osztrák és magyar lapokban
hirdetett bel- és külföldi gyógyászati cikkek raktáron tartatnak, s kívánatra bár-
mely raktáron nem levő cikkek pontosan és jutányosan megszerzetik.
Postai küldemények gyorsan eszközöltetnek a pénz előleges bekü-
ldése, vagy utánvét mellett.

A pénz előleges beküldése esetén (legzérsebb posta utalványon)
a postabér sokkal kevesebbe kerül mint az utánvételes küldeményeknél.

Angol csodabalsam 1 üvege 12 kr. 12
üveg 1 frt 20 kr.

Fiákerpor hurut, rekedtség, köhögés stb. ellen.
1 doboz 35 kr, bérmentes 60 kr.

Tarochiain kenőcs. Pserhofer J.-től ára 2 frt.

Egyetemes tapasz STEUDIL tanártól, ütés és
szurási sebek ellen, ugyisint a lábakon levő
idült fölőakadó sebek ellen, makacs mirigydagana-
tok hasonló bajoknál sokszorta jónak bizonyult. 1
tégely ára 50 kr, bérmentes küldéssel 75 kr.

Egyetemes tisztító só Balrich A. W.-tól, kitti-
nó házi szer a megakadályozott emésztés minden
következménye ellen: mint főfűjtás, szédül és, gyom-
orgóros, gyomorégés, aranyér bántalmak, dugulás
stb. ellen. 1 csomag 1 frt.

Sz-messentia Romerhausentől, 1 üveg 2 frt 50
kr. 12 üveg 1 frt 50 kr.

kívül az osztrák és magyar lapokban
hirdetett bel- és külföldi gyógyászati cikkek raktáron tartatnak, s kívánatra bár-
mely raktáron nem levő cikkek pontosan és jutányosan megszerzetik.

Két bolthelyiség kiadó.

A vármegye székesháza mellett
emelt új épület alatt két bolthelyiség
f. 1889. évi Május 1-től kiadó.

Értekezhetni lehet ez iránt Hajdu-
vármegye alispánjával.

8782. tkv.
1888. III.

Arverési hirdetm. kivonat.

A debreczeni kir. törvényszék, mint
telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy
debreczeni ref. egyház végrehajtónak
Vásári Mihály végrehajtást szenvedő elleni
végrehajtási ügyében a debreczeni kir.
törvényszék (a kir. járásbíró) területén
fekvő a debreczeni 254. sz. tjkvben A.
I. 1. 2.-ra 266. és 7795. hrsz. a felvett
birtoktetre az árverést 1446 forintban ezen-
nél megállapított kikiáltási árban elren-
delte, és hogy a fennebb megjelölt ingat-
lanok az 1889. évi Január hó 30-ik
napján délután 3 órakor a debreczeni
kir. tszék árverési termében megartandó
nyilvános árverésen a megállapított kikiál-
tási áron alól is eladatul fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az
ingatlanok becsárának 10%-át vagyis
144 frt 60 krt. készpénzben, vagy az
1881. LX. t. cz. 42-dik §-ában jelze t
árfolyammal számított és az 1881. évi
november hó 1-én 3333. szám alatt
kelt igazságügyminiszeri rendelet 8.
§-ban, kijelölt óvadékképes értékpapir-
ban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az
1881: LX t.-cz. 170. §-a értelmében
a bánatpénznek a bíróságnál előleges
elhelyezéséről kiállított szabályszerű el-
ismervényt átszolgáltatni.

Kelt Debreczenben 1888. évi Novem-
ber hó 6. napján.

A debreczeni kir. tvszék, mint telek-
könyvi hatóságnál.

Nagy Károly
tvszéki bíró.

Henneberg's

„Monopolseide“

ist das Beste!

Nur direct.

♦♦♦ Egy jó könyv. ♦♦♦

... A küldött könyv útmutatásai ugyan rövidék és ve-
lősek, de mintha csak a gyakorlati használatra termettek
volna; nekem és családomnak a legkülönbözőbb betegségi
esetekben igen kiváló szolgáltatásokat tettek. Így és hasonló-
képen hangoznak a köszönőiratok, melyeket Richter kiadó-
intézete „A Betegbarát“ című, rajzokkal ellátott könyv
elküldéséért majdnem naponként kap. Mint az ahhoz nyomat-
tatt s a szerencsésen meggyógyítottaktól származó értesítések
tanúsítják, az abban foglalt tanácsok követe által még oly
betegek is gyógyulást nyertek, a kik már minden reményt
feladtak. E könyv, melyben hosszú évek tapasztalatainak
eredményei vannak letelve, megérdemli a legkomolyabb
figyelembevételt minden beteg részéről, bármi bajban is
szenvedjen. E becses könyvet megszerzeni óhajtja, az
írja egyszerűen egy levelező lapra magyar nyelven „Egy
betegbarátot“ és pontos címét s címzeze a levelező lapot
Richter kiadó-intézetébe Lippésében. — A megküldés
ingyen történik. ♦♦♦

Pirszén (Coaks)

ugyszinte

köszönet fűtésre és kovácsok
részére legjobb minőségben házhoz száll-
lítva ajánl jutányos áron

a légszeszgyár igazgatósága

DEBRECZENBEN.

Megrendeléseket részünkre elfogad
KONDOR L. üzlete czegléd utca.

Legolesobb fuzser bevasarlasi hely

HEGEDÜS R. cégénél

DEBRECZENBEN.

Kistemplom bazár 7. szám alatt.

Olesó boltbér miatt

mindenféle fuzserarukat,

azonkivül:

theát és rumot,
mandulát, mazsolát, narancsot,
czitromot, fügét, stb. stb.

Készpénz fizetés mellett sokkal olesóbban lehet beszerezni.

Vidéki megrendelések utánvéttel pontosan teljesítetnek.

Legolesobb fuzser bevasarlasi hely

Meghivás

A „Gazdák és iparosok általános hitelszövetkezetének
debreczeni fiók telepe“

a jövő 1889. évi január hó 27-én délután 2 órakor
tartja

évi rendes közgyűlését

a városház kis tanácstermében, melyre a fióktelep tagjai ezennel tisz-
telettel meghívotnak.

TÁRGY:

- 1) A fiók telep bizottságának évi jelentése.
- 2) Új felügyelő bizottsági, és bizottsági tagok választása.
- 3) Evi számadások megvizsgálása és a felmentvény kiadása.
- 4) Beadott indítványok tárgyalása.
- 5) Egyébb folyó ügyek.

Netalán külön indítványok a közgyűlés előtt 5 nappal az elnökséghez
írásbelileg benyújtandók, hogy azok a tárgysorozatba felvétessenek.
Debreczen, 1888. évi december hó 24-én.

A fióktelep elnöksége